

157

Krigsministeriet. København, den 27. Februar 1913.

Efter Modtagelsen af det ærede Udvalgs Skrivelse af 26. Februar 1913 tillader jeg mig herved at foreslaa, at der tilstaas Hr. Johannes Schröder en fast aarlig Understøttelse paa 800 Kr.

Johannes Schröder oprettede i 1882 det første Soldaterhjem i København og har i de forløbne 30 Aar uden noget som helst Vederlag udført et meget betydeligt Arbejde i dette Hjem, der har været besøgt af over 32,000 værnepligtige. Da han nu paa Grund af sin høje Alder og mindre stærke Helbred maa trække sig tilbage fra denne Virksomhed, turde der være Anledning til gennem en aarlig Understøttelse som den foreslaaede at yde ham en Anerkendelse.

I Henhold til foranstaaende anmoder jeg derfor det ærede Udvalg om til 3die Behandling i Folketinget af Forslag til Finanslov for Finansaaret 1913—14 paa mine Vegne at ville stille følgende Ændringsforslag:

Til § 19 Konto I. A. II. b.

Summen 71,595 Kr. forhøjes med 800 Kr.

KLAUS BERNTSEN.

Sabroe.

Til Folketingets Finansudvalg.

158

Krigsministeriet. København, den 4. Februar 1913.

De Garnisonsforandringer, som er foranledigede ved Lov Nr. 209 af 30. September 1909 om Hærens Ordning, vil nødvendiggøre betydelige Forandringer i Bestridelsen af Lægetjenesten ved Hærens Afdelinger m. fl.

Ved hvert Fodfolksregiment har der hidtil været ansat 2 Embedsmænd af Lægekorpset, saa at der i hver Garnisonsby raadedes over mindst 2 faste Læger til Besørgelsen af Tjenesten ved Regimentets Afdelinger og Stabe og ved Garnisonssygehuset.

Efter at Garnisonsforholdene er ordnede i Overensstemmelse med Hærens Lov, vil det ikke længere være muligt at opretholde denne Fordeling af de militære Læger, og Ministeriet maa indskrænke sig til at tilstræbe at tilvejebringe en Ordning, hvorved hver Garnisonsby faar mindst 1 fast Militærlæge.

I 4 af Garnisonsbyerne vil det kun være muligt at ansætte 1 fast Militærlæge, der vil faa Tjeneste ved 2 Fodfolksbatailloner og et Garnisonssygehus samt tillige ved Stabe og Reservebatailloner. Han vil ikke være i Stand til uden Bistand at bestride Lægetjenesten paa forsvarlig Maade, idet der uundgaeligt vil forekomme adskillige Tilfælde (Bedøvelser, Operationer, Kassationer), hvor 2 Læger er nødvendige. Dertil kommer, at det ved enhver Lejlighed, hvor den faste Militærlæge er forhindret i at besørg sin Tjeneste, være sig ved Udkommando, Sygdom eller paa anden Maade, vil være nødvendigt øjeblikkelig at have en anden Læge paa Stedet, der kan overtage Tjenesten, idet det saa godt som aldrig vil være muligt at tilkommandere en Militærlæge fra en anden Garnison.

Ved Fastsættelsen af Antallet af Embedsmænd af Lægekorpset i Hærens § 116 har Ministeriet da ogsaa i sin Tid været henvist til i Tilfælde som de ovennævnte at regne med Antagelse af en civil Læge som fast Hjælper for vedkommende militære Læge, og Udgiften hertil er paaregnet afholdt af Kontoen for Sygevæsen.

Lægekorpset har imidlertid indtrængende gjort sig til Talsmand for, at der i Stedet for Antagelsen af en civil assisterende Læge maa blive ansat en Reservelæge i hver af de paagældende Garnisoner, og Ministeriet kan i saa Henseende ganske slutte sig til Lægekorpset.